

ETI UTRIP

73 let ETI-ja

- Od socializma do kapitalizma
- ETI nekoč in danes
- Od grdega račka do belega laboda?
- Blagovna znamka delodajalca ETI

Zakaj posebna izdaja **Utripa**?

V mesecu, ko ETI praznuje obletnico obstoja in delovanja, je še posebej primerno si vzeti čas za pogled nazaj in razmislek za naprej.

Pred vami je posebna izdaja Utripa, ki v središče postavlja zaposlene.

Vsebuje celovito predstavitev blagovne znamke ETI kot delodajalca, ki je umeščena v kontekst časa in prostora, saj je ETI pomembno podjetje v tem okolju že več kot 70 let.

V posebni izdaji Utripa so sodelovali:

Zahvaljujemo se vsem zaposlenim, ki so sodelovali v anketi merjenja organizacijske kulture.

Posebej pa se zahvaljujemo vsem sedanjim in nekdanjim zaposlenim, da so si vzeli čas in delili svoje poglede v intervjujih in pomagali pri pripravi te izdaje.

Matic Bajda, Janez Beja, Tomaž Berginc, Jani Braune, Srečko Ceglar, Aleksander Cilenšek, Primož Čimžar, Jan Činžar, Peter Dolinšek, Borut Drnovšek, Matic Golob, Miha Gošte, Nejc Herman, Mateja Ivačič, Domen Janc, Aljaž Jerman, Jože Kastelic, Matej Kavšek, Ivo Klančičar, Jože Ključevšek, Blanka Klopčič, Franc Klopčič, Damjan Kostanjevec, Damir Memišević, Jan Novak, Sabina Pešec, Marija Pihler, Boštjan Pikelj, Andraž Pušnik, Rosita Razpotnik, Andrej Smrkolj, Simon Šink, Polona Škrinjar, Peter Trdin, Jože Vahtar, Jasmin Veladžić, Tilen Vidonja, Gregor Vozel, Iztok Vozelj, Branko Vrtačnik.

Nosilki projekta blagovna znamka delodajalca sta bili Barbara Ražem in Stanislava Rožič iz podjetja Excelleration, d.o.o.. Pogled na čase nekoč in danes je prispeval g. Marko Planinc, dolgoletni novinar in poznavalec Zasavja. Povzeli smo intervju z enim prvih zaposlenih g. Avgustom Razpotnikom in uporabili utrinke iz publikacije Petdeset keramiških zgodb, izdane ob 50. obletnici podjetja ETI.

Mag. Tomaž Berginc, generalni direktor ETI-ja

Pripadni **ETI**-ju

ETI sem spoznal pred približno 30. leti. Takrat sem delal v trgovskem podjetju, ki je poslovno sodelovalo z ETI-jem. Takoj me je navdušila pozitivna energija in velika pripadnost ETI-jevih sogovornikov. Lahko bi celo rekel, da je bil to borbeni duh in želja po napredku podjetja.

Pred 17. leti me je poklical takratni predsednik uprave gospod Jože Smrkolj in mi omenil možnost zaposlitve. Nisem veliko razmišljal, saj sem čutil, da mi je ETI blizu po vrednotah. Podjetje, oziroma takrat že skupina podjetij, je imelo spoštljivo zgodovino, dolgo več kot pol stoletja.

Začelo se je kmalu po koncu 2. svetovne vojne, dobesedno iz nič, z direktorjem, ki je imel vizijo, voljo in znanje. Znal je motivirati zaposlene, bil jim je vzor - nekakšna zvezda na nebu, ki so ji vsi sledili. Občasne napetosti, ki so se pojavile, so znali naši predhodniki vedno uspešno rešiti, predvsem zato, ker so imeli ETI res radi. **To ni bila le služba, to je bil za večino drugi dom.**

Razpad skupne države, izgube trgov in sprememba družbenega reda iz socializma v kapitalizem so prinesli nove izzive. V zelo kratkem času se je skoraj vse obrnilo na glavo. Tudi takrat so naši predhodniki našli odgovore na ta vprašanja in ETI popeljali v pravo smer. **Vodstvo si je s svojim delom prislužilo zaupanje zaposlenih in to je bil recept za uspeh.** ETI je bilo eno redkih slovenskih podjetij, ki je to obdobje preživelo brez velikih pretresov. Odpirala so se nova

tržišča in začela se je internacionalizacija podjetja.

Ko sem se 1. septembra 2006 peljal v službo, me je pošteno stislo v grlu. Zavedal sem se velike odgovornosti do podjetja, ki je uspešno prebrodilo vse krize. Hkrati sem vedel, da je pred nami veliko izzivov. Dobiček in plače so bile nižje od slovenskega povprečja, razvojna ekipa je bila kadrovsko okleščena, stopnja avtomatizacije nizka. **V ETI-ju pa so bile pripadne sodelavke in sodelavci z veliko željo iti naprej.**

Najprej je bilo potrebno doseči soglasje, do so spremembe nujne. Tisto, kar je bilo pred leti odlično, danes zaradi hitrega razvoja ni več dovolj dobro. Spremembe smo delali postopoma in čim manj boleče. Sam sem namreč globoko prepričan, da z radikalnimi in hitrimi potezami naredimo več škode kot koristi. Postopnim spremembam pa ljudje sledijo in se z njimi poistovetijo.

Ključna področja našega dela ter vlaganja energije in denarja so bila: ljudje, trgi, razvoj in tehnologija.

V zadnjem desetletju smo postali še bolj prepoznavni v Evrop-

skem prostoru tako med strokovno kot tudi širšo javnostjo. Poslovni partnerji med našimi prednostmi najbolj omenjajo prilagodljivost, strokovnost, zavzetost in prijaznost naših zaposlenih. To je povsem normalno, **saj nam gre za ETI.** To velja za sodelavce v vseh 13 državah, kjer imamo svoja podjetja. Vsi smo namreč velika družina in vsi sledimo istim ciljem. **Vsem je skupna blagovna znamka ETI, ki je bila ves čas najvišja prioriteta, saj predstavlja nas - ETI-jeve zaposlene.**

Mednarodni koncerni, kot je naš, so pogosto podvrženi velikim pritiskom na trgu. Pri nekaterih se pojavijo tudi ogromni pritiski na zaposlene ter nespoštljiv odnos vodstva do njih. **V ETI-ju ostajamo zavezani človeškemu dostojanstvu in spoštljivemu odnosu do naših zaposlenih. Podpiramo uravnoteženost službe in zasebnega življenja.**

Naj končam z malo prilagojeno znano mislijo:

ETI ima vse kar imajo veliki - ima pa še nekaj več: strokovne in pripadne zaposlene. Zato uživam pri svojem delu.

Marko Planinc

Kaj smo imeli nekoč

Včasih novinarji dobimo kakšen dober izziv. Moj je bil enostaven: A bi lahko zapisali vaš pogled na razlike med socializmom in kapitalizmom? »Pa ne pričakujemo kakšnega nostalgичnega zapisa, kako je bilo v enem dobro, v drugem pa je vse drugače.« Odločil sem se za osebni pogled na čas, brez veliki analiz. Na prvo žogo torej.

Nismo imeli nič, pa smo vsi imeli vse

Po dolgem premišljanju se mi zdi še najboljši zapis razlik ta: »V socializmu nismo imeli nič, pa smo vsi imeli vse. V kapitalizmu imamo vse, pa nihče nima ničesar.« Seveda gre za moj pogled. Polovico življenja sem preživel v enem, drugo polovico v drugem sistemu. Kateri je boljši? Kdo bi vedel? Preveliko spremenljivk je. Moja generacija je še generacija otrok socializma. Takšnega, ki si je že obrusil zobe in se kazal v bolj prijazni podobi. Generacija naših otrok je nekako generacija prehoda. Generacija naših vnukov o socializmu, tistem pravem, življenjskem, ne bo imela pojma.

Kava, kavbojke ...

Kako danes razlagati nekomu, ki gre lahko v trgovino in kupi, kar mu srce poželi (če ima seveda denar), da so bili dnevi v tej čudoviti deželi, ko nisi mogel dobiti na policah kave ali pravega pralnega praška ali kavbojk ali LP plošče s pravo glasbo. Kako jim razložiti, da so trume hodile po te dobrine v Italijo, Avstrijo ... In od tam švercale vse živo. In kako jim razložiti, da kave sicer ni bilo na policah, bila je pa pod pultom. Nisi je mogel kupiti, pa vseeno smo jo spili na hektolitre. Nisi mogel kupiti kavbojk, pa vendar smo vsi mladi takrat hodili v šolo oblečeni prav vanje.

Švercanje

Švercanje je bilo v času socializma ena bolj zanimivih dejavnosti tedanjih državljanov. Moji kumarati so imeli izdelan sistem. V Trst so se zapeljali z vlakom, nakupili na placu kavbojke in ostale dobrine in se odpravili na vlak proti domu. Seveda so bile tri ali štiri oblečene kavbojke na mlademu telesu klasika. Če je bilo robe več, so v kupeju razvili nakupljeno čebulo, jo rezali in lupili.

Če je bilo to premalo smrdljivo, pa so privlekli na svetlo še smrdljivi sir (kvarglje). Saj veste, tistega, ki je tako močno smrdel po »prešvicanih zoknih«. Dolga leta sem hodil po svetu v opranih oblačilih v pralnem stroju Candy, ki so ga pretihotapili iz Italije v stroju na 4 kolesih »1300« (menda je bil to Fiatov avto ali kaj podobnega). Kdo bi si mislil, da se je dalo tihotapiti poleg kavbojk in kave tudi gospodinjske aparate. Pa je šlo, preverjeno.

Iz tovarne na travnik

V starih časih so bile fabrike ob času košnje kar naenkrat prazne. Ljudje so si vzeli dopuste, nekateri tudi bolniške, da so spravili seno. Dva dni, ko je sonce žgalo, so bile tovarne bolj kot ne prazne. Potem je šlo življenje v stare tirnice. Danes so le še tu in tam kakšne takšne delovne sredine, kjer se dovoli takšen pobeg na travnike.

Počitnikovanje

Nostalgичno se spominjamo počitniških kapacitet zasavskih firm. V času nore privatizacije so te večinoma odšle v roke posameznikov »pri koritu«, ki so si ustvarili lepe počitniške hišice. Nekateri firme pa so jih znale zadržati v svoji lasti, največkrat sindikalni, in še danes imajo zaposleni možnost nekaj cenejšega letovanja.

Pomoč

Spomnim se, da so enkrat v tem novem času sprejeli zakon (ali kaj), da je vsako delo, tudi če pomaga sosedu pri gradnji škarpe, treba prijaviti ... Takrat sem pomislil, da tisti, ki so spisali takšen zakon, še nikoli niso bili v Zasavju. Koliko plošč pri hišah so zalili prijatelji, koliko hiš pozidali, koliko gruštov postavili. Na horuk. Prijateljsko in za dobro malico.

in kaj imamo danes

Ven metanje

Včasih so otroke učili, da naj ne dvignejo roke vsakič, ko učiteljica vpraša, kdo kaj ve. Da se ni treba ven metati. Ni bilo dobro štrleti iz povprečja. Ne z obnašanjem, znanjem, ne z obleko ali videzom. Danes je ravno obratno. Mladi so samozavestni, socialistična generacija meni, da včasih celo preveč, ampak sodila bo zgodovina, kajne? Svet mladina danes drugače meče iz tečajev kot ga je mladina pred desetletji. In to ni nič slabega. Starejšim bo dovolj že to, da jih bo v fabriko ta mladina še kdaj povabila na kakšno novoletno srečanje, da obudijo spomine, kako je bilo nekoč lepo in je danes vse drugače.

Prelom

Tudi v Zasavju smo na referendumu o samostojni Sloveniji v bistvu izglasovali tudi spremembo družbenega sistema. Iz socializma smo kar padli v kapitalizem. Mnogi iz moje generacije precej nepripravljeni. V socializmu so bile službe za vse, ki so želeli delati, na dosegu roke. Izgubiti je nisi mogel kar tako, razen, če si res zabredel. Bili smo lastniki vsega, z vsem smo »kao« upravljali. Nov sistem je prinašal nove odnose, lastniki tovarn in podjetij so se menjali. Največkrat (tudi v Zasavju) je to pomenilo tudi propad tovarn. Pridružila se je namreč tudi izguba jugo trga, ki je večino zasavskih firm močno prizadela. Le najmočnejše so preživele. Praviloma tiste, kjer podjetja niso prevzeli požrešni novokomponirani lastniki in so se vodstva znala prilagoditi novim razmeram na trgu.

Spremenjeno Zasavje

Zasavje se je v novi eri močno spremenilo. Tovarne so šle rakom žvižgat, marsikatera družina je zaradi tega močno trpela. Vendar so vsi nekako preživeli. Tudi zaradi medgeneracijske pomoči. Marsikje so upokojenci iz časov socializma s solidnimi pokojninami pomagali otrokom in vnukom, da so se postavili na noge. Zasavje je to v družbenem smislu rešilo. Solidarnost je tu prav gotovo zmagala.

S propadom težke industrije se je obnovila narava. Danes je Zasavje precej lepše kot je bilo pred tremi, štirimi desetletji. Pokazalo se je, da umiranje vedno prinaša tudi nove priložnosti. In Zasavci so jih našli in se začeli pobirati. Tista industrija, ki je obstala in se uspešno prilagodila novim razmeram, pa je dala tisto stabilnost, ki jo je okolje potrebovalo. Digitalizacijo družbe so Zasavci prav tako znali obrniti sebi v prid.

Zasavje je malo drugačno

V 19. stoletju je veljajo: Mislim, torej sem. V prejšnjem: Imam, torej sem. V sedanjem: Lepo izgledam, torej sem. Ne vem, kako je to v tovarnah, kjer je še vedno veliko znoja. Zasavje je morda malo drugačno, kot kakšna druga regija. Itak. Pri nas še vedno nekaj velja tovarištvo, znanje, empatija, navezanost, pripadnost. Tega nam ne more dati ali vzeti sistem, politična ideologija. Ljudje takšni so ali pa niso. In v Zasavju (večina) je takšnih. Čeprav je individualizacija močno posegla tudi med nas. Nove generacije prinašajo nov način življenja. Starejši pa smo veseli, če se ohranijo dobre stvari tudi med tistimi, ki prihajajo. V Zasavju se nekatere ohranjajo. In to veseli.

ETI nekoč in danes

Začetke ETI-ja je v enem od preteklih intervjujev povzel eden prvih zaposlenih g. **Avгust Razpotnik**: »Leta 1950 nas je 6 delavcev, predvsem zaradi nahajališča glinе na Izlakah, pričelo delati v sedanjem ETI-ju, takrat Tovarni keramičnih izdelkov. V začetku smo prostore, kjer so prej delali antimonove barve, samo čistili. V začetku s svojim orodjem, ki smo ga prinesli od doma. Čistili smo prostore, okolico, sekali razraslo grmičevje. Nato smo začeli pripravljati drva za kurjenje v pečeh, ki smo jih sami sezidali. To je trajalo približno 2 leti. Potem pa smo začeli s »pravim« delom. Najprej smo postavili peč za keramične ploščice za oblaganje krušnih peči in štedilnike.«

Obrezija v
50. letih

Od keramičnih ploščic je podjetje prehodilo pot preko Bergmanovih pipic leta 1954, prvih varovalk 1957, gradnje nove tovarne 1960, prve avtomatizacije 1980 in s spremembami naprej vse do danes.

Od prvotnega imena »Keramične tovarne Izlake« se je podjetje poslovilo in postalo »Podjetje keramike in elektroporcelana Izlake«, nato »Tovarna elektroporcelana Izlake« ter »Elektroelement« in končno »ETI Elektroelement«.

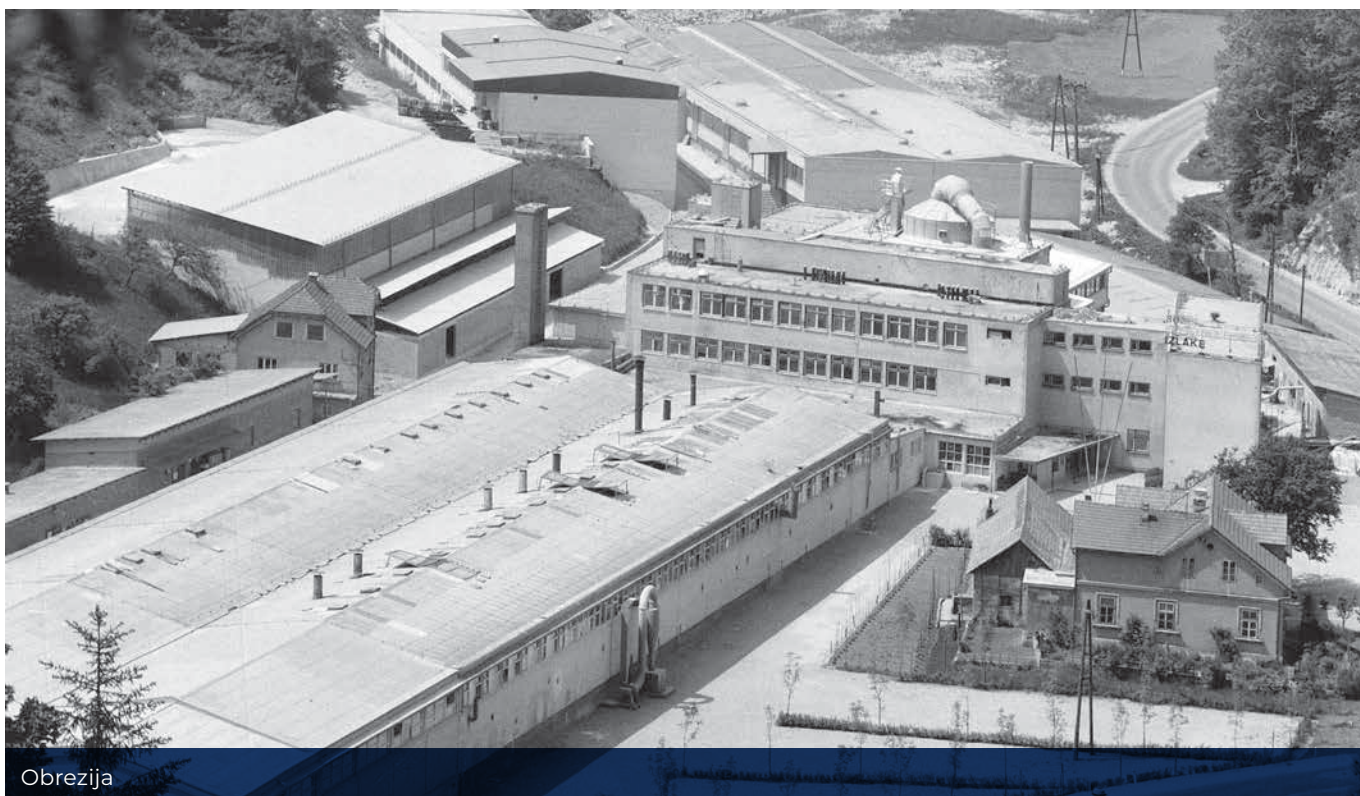
Kaj pravijo **naše** zgradbe

Prve gradnje na lokaciji Obrezija

Prve gradnje na lokaciji Obrezija

Obrezija

Nova hala tehnične keramike

Gradnja proizvodnje plastike

ETI danes

ETI danes

ETI Kamnik

Kaj vidimo **znotraj** zgradb

Izdelovanje keramike

Glaziranje

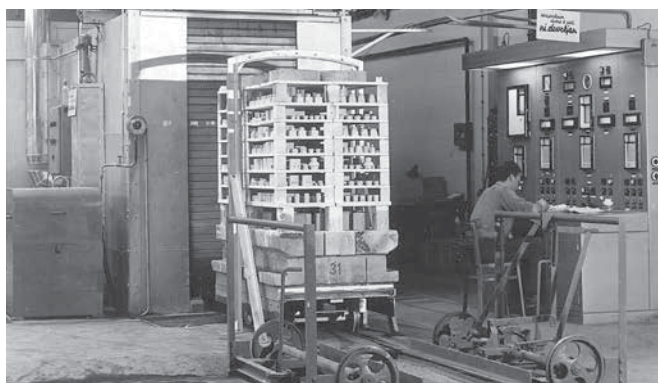
Prevoz mase na sušenje

Kupolna peč na premog

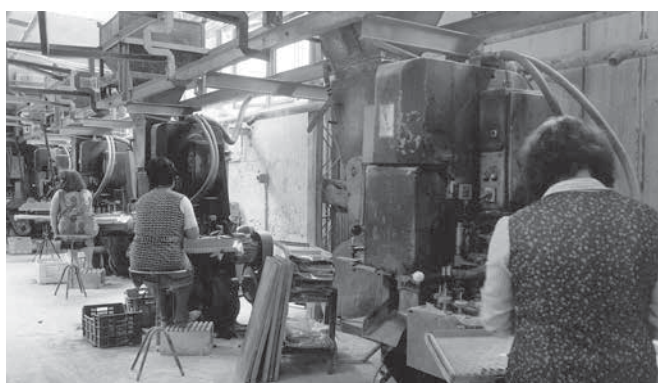
Sejanje peska

Proizvodnja

Proizvodnja

Stiskalnica

Del proizvodne linije NV varovalk

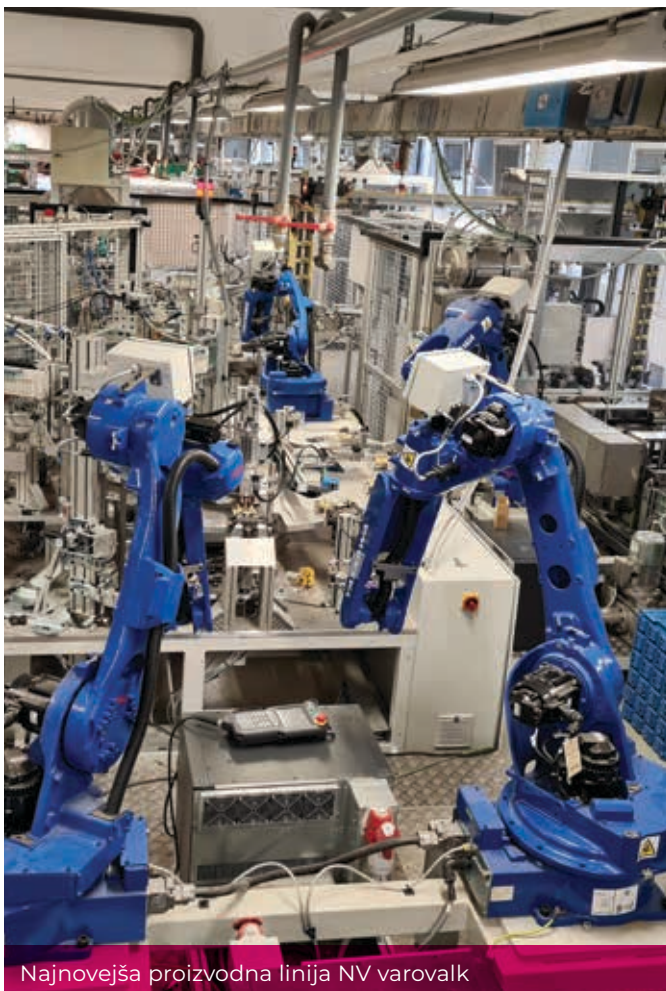
Del proizvodne linije NV varovalk

Del proizvodne linije EFI stikal

Testiranje EFI stikal

Najnovejša proizvodna linija NV varovalk

Proizvodnja tehnične keramike

Kaj pravijo naši ljudje

Pogovarjali smo se z upokojenci ETI-ja in z mladimi zaposlenimi, ki imajo svež pogled na ETI.

Upokojenci

ETI-jevi upokojenci se preteklih časov spominjajo z nostalgijo, s ponosom, z nasmehom, pa tudi z grenkimi občutki. Ti so povedali:

»V ETI so prišli otroci in predvsem žene knapov in kmetov.«

»Smo imeli občutek, da smo premalo vredni. Se nisi mogel primerjati, v Rudniku so bile plače krat dva. Ampak plača je bila tudi v težkih časih vedno.«

»Dokler je bil KTI, se je držal zaničevalni odnos. Potem, ko je nastal ETI, pa obratno, nas ni imel več noben za norca, so bili veseli, da so prišli k nam. Drugje pa je bilo čedalje slabše.«

»Ploščice so bile na tako nizkem nivoju, da jih še knapi niso kupili.«

»Kvaliteta je bila enkrat na bistveno nižjem nivoju, tudi kupci so bili drugačni. Si odprl škatlo in vrgel stran dve slabi varovalki, če je bila tretja ok, je bilo vse ok.«

»V dolini so se žaljivo obnašali do nas, so bili slabi pogoji, ženske so smrdele po olju, so bile nizke plače in ročno delo. Drugje so imeli manj ročnega dela in višje plače. Je bilo sramotno delati v Keramiki,... ampak ta duh, ta Keramika je prešla v svetovno firmo, ostali so daleč zadaj, če so sploh ostali. Večinoma so šli po gobe.«

»Konec sedemdesetih let se je več kot 200 zaposlenih v Kamniku odločilo, da odide iz podjetja Donit in se pridruži izlaškemu podjetju. S tem smo se izognili velikemu odpuščanju in poskrbeli, da se keramična proizvodnja v Kamniku sedaj nepretrgano nadaljuje že več kot 170 let.«

Mladi zaposleni

Mladi zaposleni so delili njihove prve vtise o podjetju ETI, ko so se tukaj zaposlili in kaj jih je na ETI-ju presenetilo.

»Danes je vse računalniško podprto, se pozna, da je šel ETI naprej. Mašine so kompleksne. Lahko rečemo, da je ETI visokotehnološko podjetje. Dedi pravi, da če bi ostalo, kot je bilo, bi jih čas povozil.«

»Sem iz okoliša, sem poznal ETI, sem vedel, da je veliko podjetje, si pa nisem predstavljal, da je tako avtomatizirano. Sem mislil, da je več ročnega dela. Je veliko razvoja, v par letih je hitro zrastel, je zelo napredno podjetje.«

»Obiskovalci so šokirani, na kakšnem nivoju je ETI in koliko smo zrastli. Tudi sam si nisem predstavljal, da se je ETI tako moderniziral, se je toliko v razvoju naredilo, da je to neverjetno. Kar preskok je ETI naredil.«

»Družina, kolegi delajo tu, pa nisem vedel, da je tako razvito, dokler nisem videl. In se še razvija naprej.«

»Ko sem bil na praksi, se mi je zdelo uau, tukaj imajo te stroje, to je super, vedo, za kaj se gre. Se vidi, da gre ETI s časom naprej.«

»Sem ponosen, da osvajamo evropski trg, smo pozitivna točka za Zasavje. Okolica ne ve, da je ETI na takem nivoju.«

Izstopajo izjave o ETI-jevih izdelkih.

»Danes imamo nadpovprečno kvaliteto izdelkov. Če niso nadpovprečni in če kakovost ni primerljiva z najboljšimi, sploh ne moreš prodajati.«

»Naši izdelki dosegajo visoke standarde kvalitete, imamo poostreno toleranco glede na zahteve na trgu. Smo konkurenčni glede na zahteve v svetu, saj so standardi na tako visokem nivoju.«

»Smo špica.«

»Ko odpreš elektro omarico, si rečeš, glej ETI imajo. In pomislim, ja, kaj pa drugega, Evropo pokrivamo, kdo nas bo prehitel.«

»Smo veliki, izdelki so kvalitetni, smo res dobri.«

»Rimac ima naše varovalke, in to v dragih avtih, tiste specialne. Smo kar prilezli, dober občutek.«

Ko nanese pogovor na druga uspešna podjetja v Zasavju, so misli jasne.

»Oni so velikani na svojem področju, mi pa na svojem. Kar se tiče strokovnega nivoja, smo definitivno ista liga.«

»Če hočeš dobro narediti, rabiš znanost. Ne moremo reči drug za drugega, da smo loleki. Razlika je, da smo mi večji in zelo urejeni.«

»So isti strokovni nivo, oni se poglobljajo v elektroniko, mi pa v avtomatizacijo.«

Mladi in upokoјenci

Mladi zaposleni in upokoјenci vidijo skupno točko ETI-ja nekoč in danes.

»Vedno je bilo v ETI-ju ogromno inovacij, smo se učili, sami delali.«

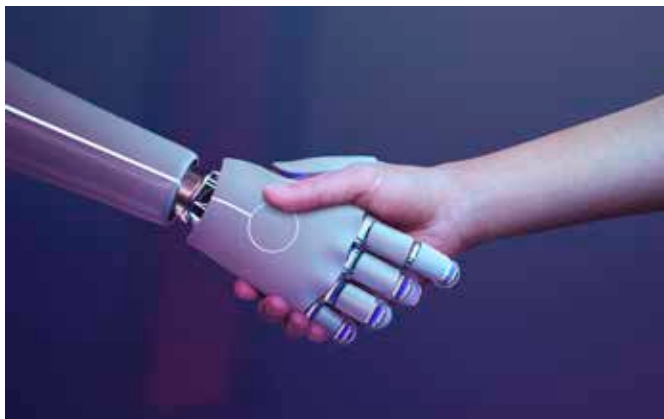
»Vedno smo se morali sami znajti.«

»Razvoj je bil skozi močen, smo vsi vedeli, da brez razvoja ni nič.«

»Stalno je bila strategija, dajmo vlagati v razvoj, v stroje, v napredek, da bo nekoč boljše za nas in za otroke.«

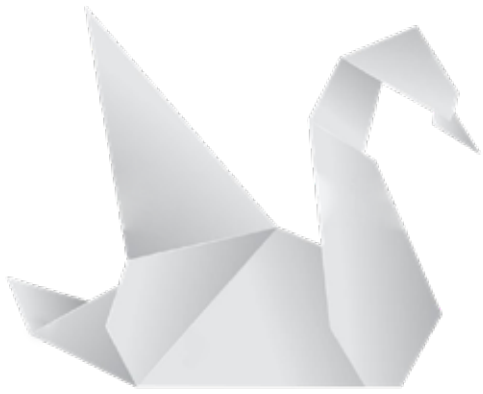
»Vedno smo odstopali od vseh v Zasavju na nivoju inovacij in nagrad.«

»Bi priporočil drugim, ker je razvoj tukaj zelo močan. Se ogromno vlaga, sicer ni prihodnosti.«

»Imam rad te izzive.«

»Pri razvoju je treba gledati naprej, pride doba, ko žanješ. In potem moraš spet posejati.«

Od grdega račka do belega laboda?

V teh več kot 70. letih so se stvari dramatično spremenile. Če so na začetku zaposleni nosili svoje orodje v tovarno, jih danes v tovarni pričaka robot. Če so včasih prihajali na delo v »delavnice neuglednega videza«, jih danes pričakajo stavbe modernega videza. Če je nekoč marsikdo na ETI gledal zviška, ga danes nivo ETI-ja osupne.

Ena stvar pa je ostala ista – **duh ETI-ja.**

Zaposlenim je mar za ETI. To jih žene stalno naprej, od tu izvira inovativnost in želja po napredku.

Če je nekoč to pomenilo narediti orodje za delo in iskati stalno nove možnosti za obstoj in razvoj, danes to pomeni uvajanje vrhunskih tehnologij za izdelke v svetovnem vrhu. Ker je zaposlenim mar za ETI, vztrajajo, delajo, podpirajo drug drugega. To drži ljudi skupaj.

»Gremo stalno naprej, ker nam je mar« je bila in je gonilna sila še danes.

Duh ETI-ja je zato tudi stična točka med generacijami.

ETI danes je tu zaradi ETI-ja včeraj. Generacije, ki so se kalile v ETI-ju, so lahko upravičeno ponosne na to, kar so predale naprej. Vsaka nova generacija je dala svoj doprinos.

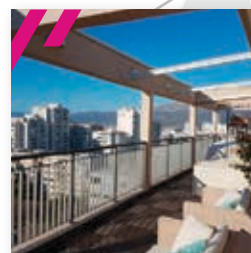
Ponos sedanjih zaposlenih je to, kar delajo zdaj. Na tem, kar so dobili, gradijo dalje in zato je ETI danes v špici.

Prav ta duh ETI-ja je tako omogočil, da je skozi leta ETI zdržal, rasel, napredoval in se razvil iz manjvrednega proizvodnega podjetja v visokotehnološko proizvodno podjetje svetovnega formata.

ETI je ostal in vstal.

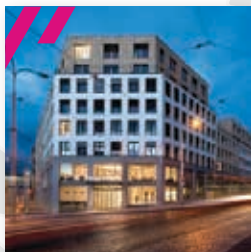
ETIPREKLOPI NA
VARNO PRIHODNOST

Svet, nadgrajen z ETI

Naše rešitve
ne poznajo meja.**Slovenija****Nordijski center
Planica**Napreden športni
center za čim daljše
polete na smučeh**Nemčija****Kampus
Bielefeld**Trajnostno zasnovan
univerzitetni center**Španija****Solarni park
Dulcinea**Sestaja iz 300
fotovoltaičnih enot z
močjo 31,8 MW**Hrvaška****Hotel Dioklecijan**Preplet zgodovine in
sodobnih tehničnih
rešitev**Bosna in
Hercegovina****Zabavišni park
Sunnyland**Prvi zabavišni park
v BiH na olimpijskem
hribu ob Sarajevu**Srbija****Stanovanjski
kompleks
West Tower**Tehnološko dovršeni
drugi najvišji
nebotičnik v
Beogradu**Čile****Solarni park
Quillagua**Trajnostni vir energije s
skupno močjo 200 MW**Severna
Makedonija****Park Hotel**Hotel v centru Skopja
zgrajen po načelih
trajnosti

Poljska
Olimpijska
stabilnica
v metropolitani
Varšavi
Najvišja stavba
na poljskem

Češka
Študentski
domovi The Fizz
Vrhunsko študentsko
bivanje v slogu
21. stoletja.

Ukrajina
Olimpijski
stadion Kijev
Šesti največji stadion
v Evropi za 70 tis.
gledalcev

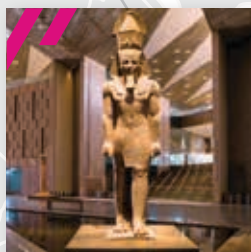
Turčija
Most Yavuz
Sultan Selim
Inovativna spojnica
med Evropo in Azijo

Kitajska
Skakalnice
v Pekingu
Uspeh slovenske
inovativnosti in
športa v enem

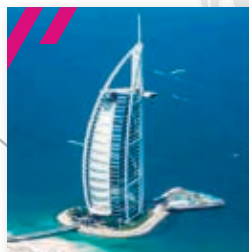
i
ršen

Egipt
Egipčanski
muzej
Najstarejši arheološki
muzej na Bližnjem
vzhodu

Kuvajt
Napajalni stebri
Napredno zasnovana
tehnologija za naftna
polja

**Združeni
Arabski
Emirati**
Hotel Burj Al
Arab Jumeirah
Dubaj
Simbol naprednosti
tehnologije in
arhitekture

Barbara Ražem in Stanislava Rožič, Excelleration, d.o.o.

Blagovna znamka delodajalca

Blagovna znamka delodajalca je OBLJUBA zaposlenim, tako sedanjim kot bodočim. Kaj torej podjetje ETI nudi zaposlenim? Kaj zaposlene drži v ETI-ju? Po čem torej ETI izstopa?

Prednosti ETI-ja sva strnili v devetih točkah. Da vam lahko vsako prednost čim boljše predstaviva, sva uporabili izjave zaposlenih, ki sva jih dobili v intervjujih novembra in decembra 2022.

Prednosti namreč niso lepe fraze in prazne besede, ampak to, kar je res. Kar vi zaposleni živite vsak dan.

1. Prispevam k tehnološko naprednem podjetju z „glavo“ v Sloveniji

»Eno redkih velikih slovenskih podjetij, ki dela za mednarodne trge in ima pamet in sedež v Sloveniji.«

»Je za videti, same lučke, milijon kablov – jaz jih občudujem. To je naprav v halah, pa roboti – to vse naši pobi rihtajo, so čarovniki.«

»Se vidi, da ETI napreduje, se razvija, so novi stroji, ETI je tu najbolj napreden. Tak stroj imamo mi in v Zagrebu, ga ni drugje v Evropi. Imajo cenejše.«

»Verjamem, da bo tako naprej. Investicije so ogromne v Izlake, Poljsko, Sarajevo. Smo bili x2 v zadnjih 5 letih, bomo še več kot to v naslednjih letih. Dokazujemo kupcem, da se znamo hitro obrniti, tudi če smo velika firma. Si želim, da bo še slišati o ETIju, da smo se pomladili, da imamo zagon, da imamo rast, da ne stojimo. In to je fajn občutek.«

2. Smo globalno uspešni z izdelki življenjskega pomena

»Določeni programi so vodilni, drugje smo konkurenčni z nišnimi izdelki. Imamo zelo dobre partnerske odnose s kupci, smo inovativni, fleksibilni, veliko komuniciramo, ne samo strogo poslovno (npr. rojstni dan), skupaj s kupci rastemo, stalno iščemo nove priložnosti.«

»Ljudje hočejo delati za prepoznavno firmo, ki ima ugled v družbi, da si v družbi prepoznan, da si pomemben, ker delaš tam.«

»Se zavedamo, da delamo varovalke. Če fen pade v kad, jih naša varovalka reši.«

»ETI je sinonim za kakovost, smo 3 na svetu v odklopnih stikalih. Če naš izdelek zataji, lahko hiša pogori.«

»Delamo termične palčke, ki jih ima tri četrtine steklokeramičnih plošč.«

3. Fleksibilnost – Podjetje se prilagodi meni

»Urejeno delovno mesto. Pri nas vprašamo »Tonček, ali bi lahko« ne pa »Tonček, jutri pridi«

»Me niso premamili drugam. Ko nekaj rabiš, se da zmeniti. Firma gre nasproti vsakemu delavcu. Se da zmeniti za dopust, ni presinga, ni maltretiranja, če je otrok bolan. Se da vse dogovoriti, se ne komplicira.«

»Nihče ni jezen in nihče ti ne očita, če greš ob 12h ven.«

»Ko je sezona košnje, je firma 2 dni prazna. Potem pa pridejo v soboto, nedeljo v službo. To cenijo.«

»Všeč mi je, da smo socialna firma, se da veliko na človeka, odnosi, res socialni napram kapitalističnim.«

4. Varnost – ETI je bil, je, bo tu, plača je redna, vse je po zakonu

»Občutek varnosti zaposlenih, da nismo stalno na prevetrivni.«

»ETI je varno podjetje, v 30 letih ni plača en dan zamujala, tudi če so krize. Ekonomska varnost. Smo tako veliki, 100% vse urejeno – delovni pogoji in pravila dela.«

»Imamo dosti pravic, vse po zakonu in še več, bi jih morali znati ceniti.«

»ETI je pomemben za celo Zasavje, je delodajalec z dobrim imenom.«

5. Bližina – Življenje je več kot služba

»Tudi če mi dajo dosti več, ne grem v Ljubljano, tu sem hitro doma, ni vse samo služba. Oddelaš profesionalno, potem preklopiš.«

»Všeč mi je bližina, žena je 11-12 ur od doma.«

»Ljudje veliko razmišljajo o tem, da je služba blizu in da greš lahko hitro domov. In potem ob 3h lahko delaš kaj drugega ali na vrtu.«

»Pri nas je 10 min, pa si na šihitu. Drugod si uro gor in uro dol na cesti, zabiješ toliko časa, zjutraj po temi, zvečer po temi.«

6. Zgodovina in lokalnost – ETI je od nekdaj del ljudi

»Pripadnega se čutim, ETI ima priložnosti, s projekti in sodelavci imam upanje in sem zadovoljen, da sem del te zgodbe. ETI mi je veliko dal, sem se dokazoval.«

»Nekaj je na ETI-ju, te kar zadrži.

»Smo lokalpatrioti. Tukaj pripadaš, gasilci, športniki skupaj držimo, težko bi zamenjal domače okolje. Sodelavec je šel v Ljubljano in tam pozna 10 ljudi, mi pa se vsi poznamo.«

»Je delal že moj dedek, babica, stric, v šolo sem hodil mimo ETI-ja, ta znak nekaj pomeni. Vsi smo vpleteni v to zgodbo. Ne le s svojim življenjem, že prej se je to začelo. Ne bi zamenjal za drugo službo.«

»Kdor je šel v Ljubljano, ve, tam je firma kot firma, mu ni osebno kot pri nas.«

O plači

»Colnga je na ETI-ju bila vedno nizka.«

To je stavke, ki sva ga med intervjuji večkrat slišali.

Ali je to danes še resnica ali je le dogma, ki se vleče naprej skozi desetletja?

Seveda je nekoč bila plača nizka. Ne samo to, plači so se celo odpovedali, da so lahko vlagali v opremo in preživeli. Ti časi so že dolgo mimo. Plače danes so nekaj čisto drugega kot v preteklosti. Plače seveda ni nikoli dovolj. Strinja se, da je vedno lahko višja. Ampak če se vse preveč vrti samo okoli plače, se spregleda vse drugo.

7. Ugodnosti – Podjetje skrbi zame, moje zdravje, moja družino

»Plača je vedno 17., giblivi prihod, topla malica, svoja kuhinja, počitniške destinacije, športne aktivnosti brezplačno, nabiranje novih znanj. Za napredovanje kup možnosti.«

»Poceni letovanja, otroci obdarovanje za Dedka mraza, proslava, nagrade za inovacije, sobote frej, nagrade za najboljše zaposlene; večja srečanja – praznik družbe, 2x paketi«

»Dokler nisem prišel v ETI, nisem videl regresa.«

»Iz drugih firm si želijo tako menzo – 3 menije dnevno, ki se ne ponovijo v enem mesecu.«

»Se premalo zavedamo dobrih strani – npr. regres maksimalen, božičnica, paketi.«

»Izobraževanja, športne aktivnosti, počitniške kapacitete, rekreacija, boni za planine – ni samo delaj, pa delaj, se skrbi, da se ljudje družijo in da se gibljejo.«

8. Pridobivanje znanja – Se izobražujem in delam v naprednem okolju

»Neizmerno srečo imam, da me obkrožajo ljudje, s katerimi se da odlično delati, vedno najdemo skupno pot.«

»Imam kompetentne sodelavce.«

»Izobraževanje je na zelo visoki ravni. Kadrovska prepozna interes, predlaga izobraževanje, ni zadržkov, če nekdo izrazi interes.«

»Mladi hitro ugotovijo, da je znanje, ki ga lahko črpajo pri nas, ogromno.«

»Nihče ne skriva znanja, vsi smo na kupu, damo ideje.«

»Smo valilnica kadrov.«

»Tim je nesebično delil izkušnje. Znanje sem pridobil na različnih področjih, ne le poklicnem. Delodajalec mi je dal priložnost, da izkažem interes.«

9. „Opremljeni“ za uspeh – Podjetje dela za moj uspeh

»ETI mi je dal možnost izživeti poklicno pot. In jaz sem nekaj doprinesel ETI-ju.«

»Se prepozna talent, šef je dal predlog zame, jaz nisem rekel, čakam, če kdo pogrunta.«

»Eni imajo sledilce na instagramu, moji sledilci so mladi, ki me pridejo vprašati. Se lahko pohvališ, da si nekoga naučil. Mlad človek z izobrazbo rabi, da si vzameš čas, da dobi občutek, da je koristen.«

»Za osebno rast nimam kaj reči, se investira v software in opremo, moram pohvaliti.«

»Če pride nov v podjetje, ugotovimo njegovo znanje, interes, potencial, se ga uvaja do 1 leta, se izobražuje in počasi prevzema določene naloge in projekte. Tako se ga vodi na samostojno pot. Sodelujejo vsi člani tima neformalno, formalno ima mentorja. Če se utaplja, mu vržemo kak rokavček.«

Vse prednosti ETIja lahko povzameva z enim stavkom:

ETI je vrhunsko globalno podjetje po meri zaposlenega.

To je obljuba, ki jo ETI daje svojim zaposlenim, tako sedanjim kot potencialnim.

To je torej blagovna znamka delodajalca.

Izjemno pomembna pri blagovni znamki delodajalca je dvosmernost.

Podjetje namreč z obljubo pove, kaj svojim zaposlenim ponuja, hkrati pa tudi, kaj od zaposlenih pričakuje. Ta dvosmernost je ključna za zadovoljstvo tako podjetja kot zaposlenega, saj vsako podjetje išče zaposlene, ki so »pravi« za podjetje in enako vsak zaposleni išče »pravo« podjetje zase.

Za tiste, ki cenijo, da delajo v podjetju, ki je po njihovi meri in za tiste, ki hočejo z vsakodnevnim delom prispevati, da bo to podjetje še naprej vrhunsko, za vse tiste, je podjetje ETI pravo podjetje.

**Vrhunsko podjetje
PO MERI ZAPOSLENEGA**